Laborator 12 - Implementarea sistemelor de fișiere

Materiale Ajutătoare

lab12-slides.pdf [http://elf.cs.pub.ro/so/res/laboratoare/lab12-slides.pdf]

Nice to read

- TLPI Chapter 14, File Systems
- TLPI Chapter 15, File Attributes
- TLPI Chapter 18, Directories and Links

Resurse utile

- How inodes work? [https://www.youtube.com/watch?v=ymYZPtrvgec]
- What chroot is really for? [https://lwn.net/Articles/252794/]

Link-uri către secțiuni utile

Linux

- Device nodes
- Sisteme de fisiere
- Directoare şi linkuri
- Link-uri simbolice (soft)
- Crearea și stergerea directoarelor
- Citirea directoarelor
- Directorul curent al unui proces
- Schimbarea directorului curent
- Schimbarea directorului rădăcină al unui proces
- Rezolvarea unei căi
- dirname și basename

Device Nodes

Nucleul gestionează fiecare device hardware sau virtual prin intermediul unui device driver. Un device driver este o porțiune de cod din nucleu care implementează o serie de operații corespunzătoare acțiunilor de I/E asociate cu un device hardware. Procesele din spațiul utilizator (userspace) interacționează cu device driver-ul prin intermediul unor fișiere speciale denumite device nodes. API-ul (interfața de programare) oferită de device drivere este fixată, și include următoarele operații:

- open, close
- read, write
- ioctl, mmap

Unele device-uri sunt reale (mouse, tastatură, disc), altele sunt virtuale în sensul că nu au un device hardware asociat (e.g /dev/zero, /dev/null). După modul în care se accesează datele, device-urile

sunt împărțite în două categorii:

- device de tip caracter, datele sunt procesate octet cu octet. În această categorie se înscriu: tastatura, linia serială, mouse-ul.
- device de tip bloc, datele pot fi procesate la nivel de bloc (e.g hard disk).

Fișierele device node se găsesc în /dev și au asociat un identificator format din major ID și minor ID.

Majorul și minorul sunt dați de coloanele 5 și 6 din output-ul 1s -1, separate prin virgulă.

Puteţi vizualiza majorii folosiţi în sistem din fişierul /proc/devices.

Crearea unui device node se face folosind funcția mknod [http://man7.org/linux/man-pages/man2/mknod.2.html]

```
int mknod(const char *pathname, mode_t mode, dev_t dev);
```

În general informații despre fișiere, și în particular despre device node-uri se pot afla cu funcțiile din familia stat [http://man7.org/linux/man-pages/man2/stat.2.html].

```
int stat(const char *path, struct stat *buf);
int fstat(int fd, struct stat *buf);
int lstat(const char *path, struct stat *buf);
```

Toate aceste funcții completează informațiile despre un fișier în structura struct stat, care conține următoarele câmpuri:

```
struct stat {
                          /* ID of device containing file */
    dev_t
              st dev;
              st_ino;
                          /* inode number */
    ino_t
                         /* protection */
   mode t
              st mode;
                         /* number of hard links */
             st_nlink;
   nlink_t
    uid_t
              st_uid;
                          /* user ID of owner */
    gid_t
                         /* group ID of owner */
              st_gid;
    dev_t
              st_rdev;
                          /* device ID (if special file) */
    off_t
              st_size;
                         /* total size, in bytes */
   blksize_t st_blksize; /* blocksize for file system I/O */
   blkcnt_t st_blocks; /* number of 512B blocks allocated */
                          /* time of last access */
    time_t
              st_atime;
              st_mtime;
                          /* time of last modification */
   time_t
    time_t
                          /* time of last status change */
              st ctime;
};
```

Sisteme de fișiere

Un sistem de fișiere este o colecție organizată de fișiere și directoare. Un sistem de fișiere este creat folosind comanda mkfs [http://linux.die.net/man/8/mkfs]. Din punct de vedere funcțional sistemele de fișiere se pot împărți în:

- sisteme de fisiere pentru disc (ext2, ext3, reiserfs, fat, ntfs, etc.)
- sisteme de fisiere pentru rețea (nfs, smbfs, ncp, etc.)
- sisteme de fișiere virtuale (procfs, sysfs, sockfs, pipefs, etc.)

Tipurile de sisteme de fișiere suportate de nucleu pot fi observate în fișierul /proc/filesys ${\sf tems.}$

```
daniel@debian$ cat /proc/filesystems
nodev sysfs
nodev proc
nodev ramfs
ext4
fuseblk
```

Pentru a putea fi folosit un sistem de fișiere trebuie atașat (montat) în ierarhia de directoare din sistem. Acest lucru se realizează cu comanda mount(8) [http://linux.die.net/man/8/mount]:

```
mount -t type device dir
```

sau apelul mount(2) [http://man7.org/linux/man-pages/man2/mount.2.html]:

```
int mount(const char *source, const char *target,
const char *filesystemtype, unsigned long mountflags,
const void *data);
```

Operația inversă, demontarea sistemului de fișiere din ierarhia de directoare se face cu comanda umount(8) [http://man7.org/linux/man-pages/man8/umount.8.html]:

```
umount {dir|device}...
```

sau apelul: umount(2) [http://man7.org/linux/man-pages/man2/umount.2.html]

```
int umount(const char *target);
```

Directoare și link-uri

Fiecare proces are două atribute legate de directoare:

- directorul rădăcina, determină punctul de unde căile absolute sunt interpretate.
- directorul curent, determină punctul de unde căile relative sunt interpretate.

Un director este stocat în sistemul de fișiere într-un mod similar cu un fișier obișnuit. Există două lucruri diferite:

- tipul din structura inode este diferit.
- conținutul este diferit. Un director conține un vector de nume de fișiere și inode-uri.

Link-uri simbolice (soft)

Un *link simbolic* (sau soft link), este un tip special de fișier al cărui conținut reprezintă numele altui fișier. Link-urile simbolice sunt create cu comanda ln -s sau cu apelul symlink(2) [http://linux.die.net/man/2/symlink]

```
int symlink(const char *oldpath, const char *newpath);
```

Ştergerea unui link simbolic se face cu comanda unlink sau cu apelul unlink(2) [http://linux.die.net/man/2/unlink]

```
int unlink(const char *pathname);
```

Crearea și ștergerea directoarelor

Un director poate fi creat folosind comanda mkdir sau apelul mkdir(2)) [http://man7.org/linux/man-pages/man2/mkdir.2.html]

```
int mkdir(const char *pathname, mode_t mode);
```

Apelul rmdir(2) [http://man7.org/linux/man-pages/man2/rmdir.2.html] șterge directorul specificat în argumentul pathname:

```
int rmdir(const char *pathname);
```

De asemenea, pentru a șterge un fișier sau un director gol se poate folosi funcția remove(3) [http://linux.die.net/man/3/remove]

```
int remove(const char *pathname);
```

Citirea directoarelor

După cum am precizat mai sus, un director conține nume de directoare sau fișiere.

Apelul opendir(3) [http://linux.die.net/man/3/opendir] deschide un director și întoarce un handle ce poate fi folosit mai târziu pentru a referi directorul.

```
DIR *opendir(const char *name);
DIR *fdopendir(int fd);
```

Apelul readdir(3) [http://linux.die.net/man/3/readdir] citește intrări succesive dintr-un stream de directoare (DIR).

```
struct dirent *readdir(DIR *dirp);
```

Apelul readdir întoarce un pointer la următoarea structură struct dirent din streamul referit de dir:

Directorul curent al unui proces

Directorul curent al unui proces definește punctul de start pentru formarea căilor relative referite de procesul respectiv. Un proces nou creat moștenește directorul curent de la procesul părinte.

Directorul curent al unui proces poate fi determinat folosind apelul getcwd(3) [http://linux.die.net/man/3/getcwd]:

```
char *getcwd(char *cwdbuf, size_t size);
```

- cwdbuf, trebuie alocat înainte de apel astfel încât să poată stoca cel puţin size octeţi.
- după apel cwdbuf va conține calea absolută a directorului curent.

Schimbarea directorului curent

Apelul chdir(2) [http://linux.die.net/man/2/chdir] schimbă directorul curent al procesului apelant către numele absolut sau relativ primit ca argument.

```
int chdir(const char *path);
```

Schimbarea directorului rădăcina al unui proces

Fiecare proces are un director rădăcină reprezentând punctul de unde căile absolute sunt interpretate. În mod implicit, acesta este directorul rădăcina real al sistemului de fișiere. Un proces nou moștenește directorul rădăcină de la părintele său. Există situații (e.g pentru a ascunde o parte din sistemul de fișiere) în care este util pentru un proces să-și schimbe directorul rădăcină. Acest lucru se realizează folosind apelul chroot(2) [http://linux.die.net/man/2/chroot]

```
int chroot(const char *path);
```

Rezolvarea unei căi

Apelul realpath(3) [http://man7.org/linux/man-pages/man3/realpath.3.html] dereferențiază link-ul simbolic primit ca argument și rezolvă toate referințele către '/.'și '/..' pentru a produce un șir de caractere conținând calea absolută.

```
char *realpath(const char *path, char *resolved_path);
```

dirname și basename

Apelurile dirname(3) [http://linux.die.net/man/3/dirname] și basename(3) [http://linux.die.net/man/3/basename] împart un șir de caractere reprezentând o cale în partea de director și partea de fișier.

```
char *dirname(char *path);
char *basename(char *path);
```

De exemplu:

ŗ		
path	dirname	basename
¦"/usr/lib"	"/usr"	"lib"
"/usr/lib" "/usr/" "usr"	"/"	"usr"
"usr"	"."	"usr"
"/"	"/"	"/"
i njin	n' n	"."
	"·"	
!	•	• •

Exerciții

Completare feedback

Vă invităm să **evaluați activitatea echipei de SO** și să precizați punctele tari și punctele slabe și sugestiile voastre de îmbunătățire a materiei. Feedback-ul vostru este foarte important pentru noi să creștem calitatea materiei în anii următori și să îmbunătățim materiile pe care le veți face în continuare.

Găsiți **formularul de feedback** în partea dreaptă a paginii principale de SO de pe acs.cs.pub.ro [https://acs.curs.pub.ro] într-un frame numit "FEEDBACK". Trebuie să fiți înrolați la cursul de SO și să intrati pe pagina asociată seriei voastre (nu pe metaserie), altfel veți primi o eroare de acces.

Vă mulţumim!

Exercițiul 0 - Joc interactiv

Detalii desfășurare joc [http://ocw.cs.pub.ro/courses/so/meta/notare#joc_interactiv].

Linux

Pentru rezolvarea laboratorului descărcați arhiva de lab12-tasks.zip [http://elf.cs.pub.ro/so/res/laboratoare/lab12-tasks.zip]. Codul va fi scris în fișierul mini.c din directorul 1-mini/. Pentru fiecare exercițiu decomentați linia TODO corespunzătoare.

Exercițiul 1

Folosiți comanda 1s -1 /dev și precizați două device node-uri de tip caracter și două device node-uri de tip bloc. Ce major si minor au?

Exercițiul 2

Implementați comanda list <device_node>, ce va primi ca argument un device node și va afișa pentru acesta tipul (c/b), identificatorii major, respectiv minor. Folosiți funcția stat(2) [http://man7.org/linux/man-pages/man2/stat.2.html] pentru a obține o structură de tipul struct stat din care veți extrage tipul device-ului (st_mode) (hint: S_ISCHR, S_ISBLK [http://www.gnu.org/software/libc/manual/html_node/Testing-File-Type.html#Testing-File-Type]) apoi din câmpul st_rdev extrageți major [http://man7.org/linux/man-pages/man3/makedev.3.html] și minor [http://man7.org/linux/man-pages/man3/makedev.3.html]. Nu uitați să decomentați linia marcată cu #define TODO2

Exercițiul 3

Creați punctul de montare /mnt/my. Ca root, rulați comanda:

mkdir /mnt/my

Parcurgeți paginile de manual ale funcțiilor mount [http://man7.org/linux/man-pages/man2/mount.2.html] și umount [http://man7.org/linux/man-pages/man2/umount.2.html].

Folosiți comenzile mount și umount din executabilul mini pentru a monta discul /dev/sda1 în punctul de montare /mnt/my. Citiți secțiunea marcată cu TODO din fișierul mini.c. Pentru argumentul 4 și argumentul 5 al funcției mount folosiți, respectiv, valorile 0 și NULL.

Testare: Rulați, ca root, comanda:

./mini

si apoi rulati comanda de montare în cadrul acestui shell:

.....

Într-o altă consolă, într-un shell obișnuit, verificați rezultatele folosind comanda

Pentru demontare rulați comanda:

mount /dev/sda1 /mnt/my ext3

cat /proc/mounts

umount /mnt/my

Exercițiul 4

Adăugați suport pentru comenzile symlink și unlink în programul mini. Urmăriți TODO4.

Pentru testare folosiți, în shell-ul aferent comenzii ./mini, comanda:

symlink /etc/passwd local-passwd

Ca să verificați, într-o altă consolă, în același director cu cel în care ați rulat comanda ./mini, folosiți

ls -1

Pentru a șterge symlink-ul folosiți comanda

unlink local-passwd

Pentru validare rulați din nou comanda

ls -1

Exercițiul 5

Adăugați suport pentru comenzile mkdir și rmdir în programul mini. Urmăriți TODO5.

Ca al doilea argument pentru funcția mkdir folosiți (mode t) 0755.

Exercițiul 6

Adăugați suport pentru comanda ls dirname/ în programul mini. Aceasta va trebui să afișeze recursiv toate directoarele și fișierele începând cu directorul dat ca parametru (puteți parcurge recursiv în adâncime arborele de fișiere). Urmăriți *TODO6* și demo-ul 5 de la curs [http://ocw.cs.pub.ro/courses/so/cursuri/curs-12]

Exercițiul 7

Adăugați suport pentru comenzile pwd și chdir în programul mini. Urmăriți TODO7.

Soluții

Soluții exerciții laborator 12 [http://elf.cs.pub.ro/so/res/laboratoare/lab12-sol.zip]

so/laboratoare/laborator-12.txt · Last modified: 2019/05/28 15:17 by razvan.nitu1305